

Робинзонъ и Пятко, като ся пусти-
ли въ море-то, наскокнѣли на брѣзь
потокъ и были въ бѣдѣ, Пятко вече
ся отчаявалъ, нѣ Робинзонъ неся пла-
шилъ. Ладіята излѣзла изъ потока, нѣ
изеднажъ ся ударила силно, заровила
ся въ плитко мѣсто и ся заливала въ
вълны.

ДВАДЕСЯТЬ И ПРЪВЫЙ ВЕЧЕРЪ.

Робинзонъ и Пятко искокнѣли изъ
ладіѣ-тѣ, вдигнѣли ѣ отъ плитко то и
ся върнѣли на острова си.

Пятку было мѣчно за бацѣ му и
за отечество-то му, а Робинзонъ го тѣ-
шилъ и му ся вричалъ да идѣть тамъ.

Нѣ прѣди да си идѣть, трудолю-
бивый нашій пріятель нарядилъ си гра-
динѣ-тѣ а другарѣ-тѣ му работилъ отъ
све срьдце.

ДВАДЕСЯТЬ И ВТОРЫЙ ВЕЧЕРЪ.

Еднажъ станѣло буря, та отнесла
ладіѣ-тѣ въ море-то, Робинзонъ зачюль,